

รายชื่อวารสารทั้งหมด

พบวารสารทั้งหมด 1241 รายการ

*ท่านสามารถดูรายละเอียดของแต่ละวารสารได้โดยคลิกที่ชื่อของวารสาร

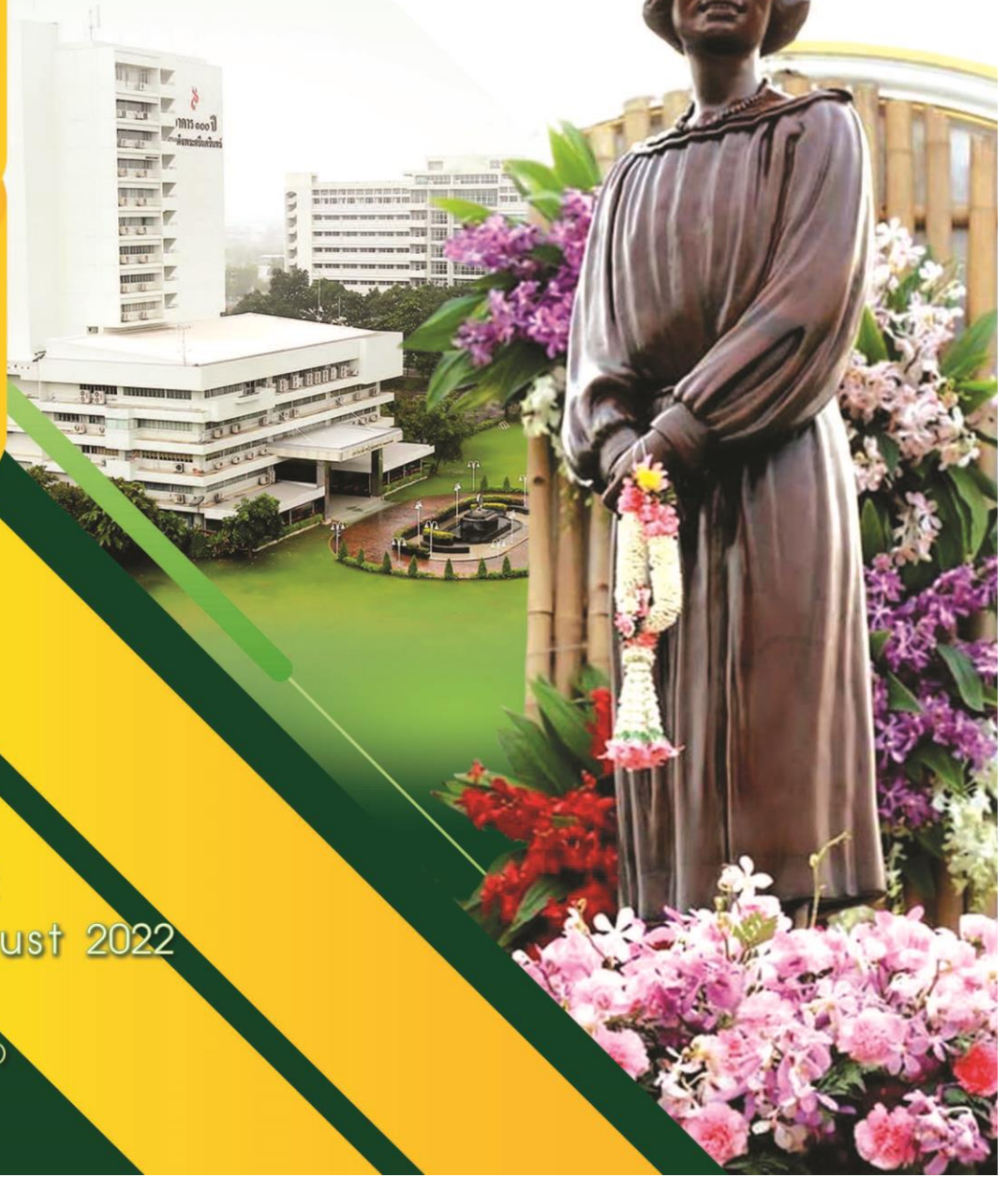
2229-0931

ISSN	E-ISSN	ชื่อไทย	ชื่ออังกฤษ	TCI กลุ่ม ที่	สาขา	เว็บไซต์	หมายเหตุ
2229-0931	2408-1019	วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์	Valaya Alongkorn Review	2	Social Sciences	https://so06.tci-thaijo.org/index.php/var	

วารสาร วไลยอลงกรณ์ปริทัศน์

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2565

Vol. 12 No. 2
May - August 2022

ISSN 2229-0931 (Print)

ISSN 2408-1019 (Online)

เกี่ยวกับวารสาร

Focus and Scope

วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (Valaya Alongkorn Review) เป็นวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่ดำเนินการเผยแพร่บทความอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในสาขาวิชา การศึกษา สังคมศาสตร์ทั่วไป จิตวิทยาทั่วไป ธุรกิจทั่วไป การจัดการและการบัญชี ศิลปะทั่วไปและมนุษยศาสตร์ ของอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

2. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ และองค์ความรู้ทางวิชาการในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ

3. เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของบุคลากรทั้งภายในและภายนอก

วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ เปิดรับบทความวิจัย และบทความวิชาการ ได้แก่ บทความปริทัศน์ บทความวิชาการ บทความวิจารณ์หนังสือ และบทความจากประสบการณ์ เป็นต้น ซึ่งครอบคลุม สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (การศึกษา สังคมศาสตร์ทั่วไป จิตวิทยาทั่วไป ธุรกิจทั่วไป การจัดการและการบัญชี ศิลปะทั่วไปและมนุษยศาสตร์) จากบุคลากรทั้งของมหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไป

Peer Review Process

ด้วยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี มีพันธกิจในการบริการวิชาการและพัฒนาส่งเสริมศักยภาพ คณาจารย์และบุคลากร ตามสมรรถนะ จึงได้มีนโยบายในการจัดทำวารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ ดังนี้

1. จัดทำวารสารวิชาการโดยมีกำหนดออกปีละ 3 ฉบับ (วารสารราย 4 เดือน)

2. บทความวิชาการหรือบทความวิจัย ที่จัดพิมพ์ในวารสารทุกบทความต้องผ่านการพิจารณาถ่วงดุล และได้รับการยอมรับการตีพิมพ์บทความจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องจากภายในและ/หรือภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อย จำนวน 2 ถึง 3 ท่านต่อบทความ (**Double-blinded Review**)

3. บทความที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นบทความจากทั้งบุคลากรภายในและบุคลากรภายนอกมหาวิทยาลัยที่ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ที่ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารฉบับอื่น ๆ หากตรวจสอบพบว่ามีการจัดพิมพ์ซ้ำซ้อนถือเป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์ประสานงานและผู้นิพนธ์ร่วม

4. บทความ ข้อความ ภาพประกอบ และตารางประกอบที่ลงพิมพ์ในวารสารเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้นิพนธ์ กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นตามเสมอไป และไม่มีส่วนรับผิดชอบใด ๆ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์ประสานงานและผู้นิพนธ์ร่วม

5. บทความที่ต้องการรับพิจารณาลงพิมพ์ รูปแบบต้องเป็นไปตามที่วารสารกำหนดเท่านั้น

Publication Frequency

วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ มีกำหนดการตีพิมพ์ 3 ฉบับต่อปี ดังนี้

- ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน

- ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม

- ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม

Open Access Policy

This journal provides immediate open access to its content on the principle that making research freely available to the public supports a greater global exchange of knowledge.

Language

ภาษาไทย

Sponsors

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Sources of Support

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Journal History

เป็นวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เริ่มดำเนินการเผยแพร่อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ปีละ 3 ฉบับ (วารสารราย 4 เดือน)

วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์

ISSN 2229-0931 (Print)

ISSN 2408-1019 (Online)

Journal Information

Approved by TCI during 2020 - 2024

กองบรรณาธิการ

คณะที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ ทรายแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์ศศินันท์ เศรษฐวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร จันทมฤก มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

กองบรรณาธิการ

1. ศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ทองหล่อ วงษ์อินทร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี
4. รองศาสตราจารย์ ดร.สุทรนันท์ พรหมสุวรรณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา เลานันท์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำรูญ พริกบุญจันทร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผดุง พรหมมูล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
8. อาจารย์ ดร.วิสส์พร จิโรจพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะผู้จัดทำ

1. นางสาวสมาลี ธรรมนิธา
2. นายฉัตรชัย กาสี
3. นางสาวพวงเพชร พลทอง
4. นายวาทีด ทองมาก

วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์
Valaya Alongkorn Review

สิ่งที่ต้องแนบในการส่งบทความ

📅 2021-08-07

สิ่งที่ต้องแนบในการส่งบทความ

1. บทความ ในรูปแบบ Word
2. บทความ ในรูปแบบ PDF
3. เมมนำส่งบทความ ที่กรอกข้อมูลครบถ้วน พร้อมลายมือชื่อผู้พิมพ์ทุกท่าน (PDF)

[Read More >](#)

ขอเชิญผู้สนใจส่งบทความ

📅 2021-05-20

ฉบับปัจจุบัน

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (2565): พฤษภาคม - สิงหาคม 2564

เผยแพร่แล้ว: 2022-08-31

บทความวิจัย

การศึกษาการจัดกิจกรรมของครูปฐมวัยที่ส่งเสริมทักษะสมองสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดปทุมธานี

คันธรส งามผล, ฝ่ายวาริ ประภาสะวัต

1-13

[pdf.](#)

ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

วีรภรณ์ วงศ์สกุลกาญจน์, ชวิญแข หนูนภักดิ์

14-27

[pdf.](#)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในช่วงโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

อุบล ไหมพุ่ม

28-45

pdf.

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในโมเดลการยอมรับเทคโนโลยี 3 และการยอมรับการเรียนรู้เชิงรุกในนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

โสภาพรรณ เอกรัตน์วงศ์, ชิดา หับพันสุข, เสมอภาญญา โสภณศิริรักษ์
46-60

pdf.

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

กุสุมา เลาะเด
61-74

pdf.

การศึกษาความสามารถในการสร้างคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง งานและพลังงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยจัดการเรียนรู้ 7 ชั้น ร่วมกับการสร้างคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์

จิตตรี พละกุล
75-89

pdf.

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยแบบฝึกกร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หิรัญญา พาใจธรรม
90-98

pdf.

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพื่อเสริมสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันด้วยการเพิ่มการบริการมูลค่าสูงของจังหวัดสระแก้ว

อมรรักษ์ สวนชุมพล
99-117

pdf.

การศึกษากลยุทธ์การเขียนและความสามารถในการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสำนักงาน

ธนกร สุวรรณเพ็ญ
118-133

pdf.

เรื่องเล่าความสำเร็จการจัดการแหล่งเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อความยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไร่รื่นรมย์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิงจังหวัดเชียงราย

ภัทราพร ทิพย์มงคล, สันติธร ภูริภักดิ์
134-150

pdf.

องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และประสิทธิผลของรัฐบาลที่มีอิทธิพลต่อความสมมูลรวมประชาชาติ

กัมลาศ เขาวะนิจ
151-161

pdf.

สภาพ ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนางานวิชาการ ในสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา โควิด-19 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม

ชิดาทิพย์ ประทุมทิพย์, รชฏ สุวรรณภูฏ, หัตสนา ประสานศรี
162-174

pdf.

การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กัลยมน อินทุสุด, สุภาวดี ลากเจริญ, ศิริพงษ์ เศรษฐายน, ปทุมพร เปี้ยถนอม

การลดต้นทุนสินค้าคงคลังผ้าแก้วพลาสติกชนิดเรียบรหัส 85 กรณีศึกษา โรงงานบรรจุภัณฑ์พลาสติก

กุลบัณฑิต แสงดี, อภิสรานัทธ์ระวี, ศิริมาพร เจริญในวงศ์เฝ้า
189-204

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ สำหรับสร้างนวัตกรรมในการรับมือการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมือง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สุภรัตน์ เกศธราภรณ์, วัชรกฤษณ์ จันทร์คุณ
205-217

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเครียดของประชากรเขตกรุงเทพมหานคร ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19

ศศิพิมล แสงจันทร์, เกศกมล สุขเกษม
218-230

องค์ความรู้ละครในราชสำนักของไทย

ขวัญใจ คงถาวร
231-245

แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุที่มีความดันโลหิตสูงในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

กัญญา เกษรพิบูล, ปรีชา ดิลกวัฒน์, วรพล แวงนอก
246-259

บทความวิชาการ

การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนสำหรับเด็กแอลดี

บุญมัน ธนาศุภวัฒน์, สมิตรา โรจนนิต, นิตยา สุวรรณศรี
260-275

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอาหารภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG

ดารณี อางหาญ, เกิดศิริ เจริญวิศาล
276-291

ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์กรธุรกิจในประเทศไทย

สอาด บรรเจิดฤทธิ์
292-306

ดูทุกฉบับ >

เรื่องเล่าความสำเร็จการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อความยั่งยืน ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไร่รื่นรมย์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

NARRATIVE OF SUCCESS ON AGRO-TOURISM MANAGEMENT WITH SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY FOR SUSTAINABILITY AT RAI RUEN ROM ORGANIC FARM, THOENG DISTRICT, CHIANG RAI PROVINCE

ภัทรพร ทิพย์มงคล^{1*} และสันติธร ภูริภักดี²

Pattaporn Tipmongkol^{1*} and Santidhorn Pooripakdee²

Received : 7 November 2021

Revised : 10 May 2022

Accepted : 18 May 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นหาความสำเร็จของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อความยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไร่รื่นรมย์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ผู้ก่อตั้งไร่รื่นรมย์ และพนักงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการไร่รื่นรมย์ 7 คน ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีวิทยาการศึกษาประวัติชีวิตและเรื่องเล่า ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

จากการวิจัยพบว่า ตลอดช่วงชีวิตวัยเด็กจนจบการศึกษาในคณะนิเทศศาสตร์ ของคุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ซึ่งก่อนหน้านี้นี้ไม่เคยได้ทำการเกษตรมาก่อน พิสูจน์ตัวเองด้วยการเรียนรู้อาชีพเป็นเกษตรกรอยู่ในโครงการ 1 ไร่ 1 แสน ทำให้เกิดความสนใจศึกษาเรียนรู้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของ “ไร่รื่นรมย์” ตลอดระยะเวลาการจัดการไร่รื่นรมย์ ยึดเป็นแนวทางในการดำเนินไร่รื่นรมย์คือ แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 3 ห่วง 2 เงื่อนไข โดยมีเจตนารมณ์ให้เป็นเกษตรสร้างสรรค์ เน้นทำให้สนุก ทำให้น่าเรียนรู้ สื่อสารเข้าใจง่าย เข้าใจลึกซึ้ง และแปรรูปนอกรอบ โดยมีการเผยแพร่ แบ่งปัน และขยายแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสู่เกษตรสร้างสรรค์ ให้แก่ ชุมชน และผู้ที่สนใจ

¹สาขาวิชาการจัดการบริการและการโรงแรม วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

²สาขาวิชาการจัดการงานนิทรรศการและงานอีเว้นท์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹Hospitality and Hotel Management, College of Innovative Management, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

²Exhibition and event Management, Faculty of Management Science, Silpakorn University

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: putipmonkorn@hotmail.com

คุณศิริวิมล กิตะพาณิชย์ประสบความสำเร็จในการเป็นผู้พัฒนาและจัดการพื้นที่เกษตรให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์ ภายใต้แนวคิด กิน อยู่ รู้ นอน มีการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียงขึ้นในรูปแบบฐานการเรียนรู้ การจัดการด้านแหล่งท่องเที่ยว การตลาด นักท่องเที่ยว กระบวนการกิจกรรม และการบริการการท่องเที่ยว ตามองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทำให้คุณศิริวิมล กิตะพาณิชย์ ได้รับรางวัล สตรีผู้นำธุรกิจ อนุรักษ์โลกตัวอย่าง จากสหพันธ์สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประจำปี 2561

คำสำคัญ: ความสำเร็จ การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรอินทรีย์

ABSTRACT

The objective of the current research was to study the success of managing Agro-tourism with Sufficiency Economy Philosophy for sustainability at Rai Ruen Rom Organic Farm, Thoeng district, Chiang Rai province. The key informant was Ms. Sirivimol Kitaphanich, the farm's founder and other 7 ones who have participated in farm management. The qualitative method was employed including research tool, namely, a semi-structured interview to obtain the informant's biography and non-participant observation.

According to the interview, it was revealed that since Ms. Sirivimol Kitaphanich was young until graduated from the Faculty of Communication Arts, she had never run any agricultural jobs. However, she decided to challenge herself by learning to be an agriculturist under "The Project of One Rai One Hundred Thousand". Due to the project, she was interested in the sufficiency-economy principle and started "Rai Ruen Rom Organic Farm". Since the beginning of operating organic farm, she has applied the core principle to manage the farm by using the Sufficiency Economy Philosophy consisting of "Three Pillars and Two Conditions". The intention of the farm is to operate creative agriculture and food processing including to distribute profound agricultural knowledge in aspects of fun, interesting, easy understanding, simple communication. The concept mentioned was planned to share and extend to those who might be interested in the sufficiency-economy principle.

Ms. Sirivimol Kitaphanich has succeeded as a developer who transformed a farmland as an Agro-tourism attraction under the concept of "Eat Live Learn Sleep". In addition, there have been several learning-based activities related to sufficiency economy principle, tourist attraction management, weekend market for tourists, and tourism services based on agricultural tourism component. Due to her operation, Ms. Sirivimol Kitaphanich has received the award, namely, Outstanding Women Leaders

for Green Growth Award from the Federation of Business and Professional Women Thailand in 2018.

Keywords: Success, Agro-tourism management, Philosophy of sufficiency economy, Organic farm

บทนำ

ภาคการท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างมากและมีส่วนสนับสนุนเศรษฐกิจโลกและมีบทบาทขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกเติบโตในหลายประเทศ ที่เกิดขึ้นใหม่และสูงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจได้ถูกพบเห็นในหลายประเทศรวมถึงประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่มาจากการท่องเที่ยวนั้น จะก่อให้เกิดรายรับทางเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อมรวมไปถึงการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจากรายรับที่มาจากการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นนั้นจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศอันสามารถยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรในประเทศให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น Kittisak Jermittiparsert et al. (2019) ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาประเทศให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ฉบับที่ 12 ที่มีการวางแผนบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืนควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างของประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) ทั้งนี้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงที่น้อมนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยมุ่งสร้างภูมิคุ้มกันรอบด้านในทุกมิติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อมุ่งสร้างรายได้สู่สังคมอย่างเป็นธรรมพร้อมสร้างกลไกการทำงานโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลชัดเจนในระดับพื้นที่ชุมชนและประเทศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรถือเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งต้องการที่จะกำหนดเป้าประสงค์ที่ต้องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เพิ่มขึ้นสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศที่เพิ่มขึ้นโดยเน้นการพัฒนากิจกรรมที่สร้างมูลค่าและคุณค่าโดยคำนึงถึงหลักการ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน นอกจากการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวแล้ว การท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังดำเนินการควบคู่ไปกับยุทธศาสตร์อื่น ๆ ทั้งในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรเกษตร ลดความต้องการใช้พื้นที่ป่าเพื่อขยายพื้นที่การเกษตร รวมถึงจัดสรรผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเท่าเทียมแก่เกษตรกร

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรเกษตร เช่น การส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรอินทรีย์ ไม่ใช่สารเคมี มักจะไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากผลิตผลและรายได้ที่ไม่แน่นอน หรือไม่มากพอที่จะสามารถจูงใจเกษตรกรได้ จึงมีการส่งเสริมให้เกษตรกรปรับพื้นที่การเกษตรเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สามารถตอบสนองทั้งรายได้จากธุรกิจการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากร (เทพกร ณ สงขลา, 2554) โดยท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีลักษณะเด่น คือ การเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ วิธีการดำเนินชีวิตของ

เกษตรที่มีการผสมผสานกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนถึงการที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวในชุมชนเกษตรเพื่อการเรียนรู้และศึกษาหาประสบการณ์ความรู้ในเรื่องของเกษตรกรรม นับได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้การเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชาวชนบท โดยการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน และตัวเกษตรกร นักท่องเที่ยวได้รับความเพลิดเพลินในกิจกรรมทางการเกษตร และมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม อนุรักษ์พืช ฉายแสงประทีป (2557)

ไร่รื่นรมย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ก่อตั้งโดยคุณศิริวิมล กิตะพาณิชย์ ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของพื้นฐานการดำเนินชีวิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือชาวบ้านและสร้างงานให้แก่คนในพื้นที่ จากการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ใช้หลักของ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ให้ความสำคัญกับคุณธรรม ควบคู่กับ ความรู้ มาดำเนินธุรกิจจนสามารถอยู่ได้ด้วยตนเองด้วยระบบภายในไร่ และต่อยอดเป็นหน่วยธุรกิจอื่น ๆ ที่สามารถสนับสนุนธุรกิจหลักจนมีผลสำเร็จเป็นรูปธรรม จนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีการแบ่งพื้นที่ การดำเนินการของไร่รื่นรมย์ ประกอบไปด้วย เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ (Agrotourism Organic Farm) เป็นคาเฟ่สุขภาพ (Healthy Cafe) เป็นฟาร์มสเตย์และกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านเกษตรอินทรีย์ (Farm Stay & Experience) และเป็นศูนย์เรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์และพลังงานสะอาด (Learning Center: Agriculture & Clean Energy) ไร่รื่นรมย์เลือกทำการเกษตรวิถีอินทรีย์ ซึ่งหัวใจหลักของเกษตรอินทรีย์สื่อให้เห็นว่าไม่ใช่เพียงไม่ใช้สารเคมี แต่เป็นการคืนความสมดุลให้กับธรรมชาติ และในที่สุดไม่ต้องใช้สารเคมี คุณศิริวิมล กิตะพาณิชย์ มีเจตนารมณ์ที่จะเผยแพร่ แบ่งปันและขยายผลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่เพื่อนบ้าน ชุมชน เกษตรกรในพื้นที่ และในจังหวัดเชียงราย รวมทั้งผู้สนใจทั่วไปหรือสามารถนำแนวคิดวิธีการไปปรับใช้ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

จากความสำเร็จในการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารจัดการด้านการเกษตรและต่อยอดการทำแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างสรรค์ เกษตรยั่งยืน จนได้รับรางวัลสตรีผู้นำธุรกิจ อนุรักษ์โลกตัวอย่าง จากสหพันธ์สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประจำปี 2561 การบริหารจัดการไร่รื่นรมย์ที่ผ่านมายังได้รับมาตรฐาน U.S. Department of Agriculture (USDA) , มาตรฐาน Organic Thailand จึงมีความสำคัญในการศึกษาเรื่องเล่าความสำเร็จการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อความยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไร่รื่นรมย์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ทั้งนี้เพื่อเป็นการศึกษาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ประสบความสำเร็จโดยอาศัยการถอดบทเรียนความสำเร็จ จากการเผชิญปัญหา การน้อมนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง การขยายสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงและเป็นแบบอย่างให้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่อื่น อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของเกษตรกร และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรเพื่อลดปัญหาหนี้สินของเกษตรกรโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อค้นหาความสำเร็จของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อความยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไร่นาธรรม เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย นำไปเป็นต้นแบบการจัดการการท่องเที่ยวอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีวิทยาการศึกษา ประวัติชีวิตและเรื่องเล่า (Life History and Narrative Approach) ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ผู้ก่อตั้งไร่นาธรรม เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย และหัวหน้างานในแผนกส่วนต่าง ๆ จำนวน 7 คน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการไร่นาธรรม

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การศึกษาจากเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) โดยเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากการศึกษาหนังสือตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัย บทสัมภาษณ์ และ วิดีทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับไร่นาธรรม เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

2. ขั้นตอนการสัมภาษณ์ โดยเก็บข้อมูล ปฐมภูมิ (Primary Data) จากการศึกษา คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ผู้ก่อตั้งไร่นาธรรม และหัวหน้างานในแผนกส่วนต่าง ๆ จำนวน 7 คน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการไร่นาธรรม เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีการวางแผน และกำหนดข้อคำถามไว้ล่วงหน้าแบบหลวม (Loosely Structure) สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi structured interview) ที่กำหนดแนวคำถาม เพื่อเชื่อมโยงกับประเด็นหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา ตามกรอบแนวคิด ที่ต้องการศึกษา โดยผู้ศึกษายึดหลักคุณธรรม และจริยธรรมในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามแบบกึ่งโครงสร้างไปตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยต้องทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือของข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยใช้วิธีตรวจสอบข้อมูลสามเส้า (Investigator Triangulation) ดังนี้

การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) คือ เป็นการตรวจสอบข้อมูลว่าเป็นข้อมูลที่ได้รับความถูกต้องหรือไม่ กล่าวคือ ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ เปลี่ยนไปข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือต่างกันอย่างไร เป็นกระบวนการในการสัมภาษณ์ที่ต้องจดบันทึก บันทึกเสียง การถ่ายภาพ และการถ่ายวิดีโอ เพื่อนำไปถอดเทปหรือถอดความ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาเอกสาร (Documentary Research) เป็นขั้นตอนแรกในการศึกษาผลงานที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด เพื่อนำมาประกอบการศึกษาการศึกษาเอกสารจากหนังสือ ตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัย บทสัมภาษณ์ และวีดิทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับไร่รื่นรมย์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย จะช่วยในการกำหนดประเด็น เน้นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยคำนึงถึงบริบทของข้อมูลเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ประกอบว่ามีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยตนเองโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบอัตชีวประวัติ (Autobiography) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant Observation) และการบันทึกข้อมูลด้วยการเขียน บันทึกเสียง และภาพถ่ายโดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) ที่มีแนวคำถามที่สอดคล้องกับประเด็นในการศึกษาแต่สามารถมีการปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ คือ เดือนมิถุนายน และกรกฎาคม 2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้หลักอุปนัย (Inductive Approach) โดยอาศัยการวิเคราะห์และการสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่ออธิบายผลที่เกิดขึ้นโดยการวิเคราะห์ทำการแยกแยะจัดข้อมูลเข้าหมวดหมู่ ซึ่งให้เห็นความสัมพันธ์ และจุดเด่นหรือจุดที่สำคัญของข้อมูล ส่วนการสังเคราะห์ ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลสองสิ่งขึ้นไปมาทำการตีความ (Interpretation) และแปรผลเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ ทราบความหลากหลายของข้อมูล ความสอดคล้อง และเชื่อมโยงกับแนวคิดหรือทฤษฎี

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ ด้วยรูปแบบวิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และการวิเคราะห์เพื่อสร้างเรื่องเล่า (Narrative Analysis) โดยการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แยกแยะเป็น หมวดหมู่ ตีความ และนำเสนอด้วยการบรรยาย แบบเล่าเรื่อง โดยนำเสนอข้อมูลในแต่ละ ประเด็นที่ทำการศึกษา บรรยายเป็นเรื่องราว เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้หลักอุปนัย (Inductive Approach) โดยอาศัยการวิเคราะห์และการสังเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่ออธิบายผลที่เกิดขึ้นโดยการวิเคราะห์ทำการแยกแยะจัดข้อมูลเข้าหมวดหมู่ ซึ่งให้เห็นความสัมพันธ์ และจุดเด่นหรือจุดที่สำคัญของข้อมูล ส่วนการสังเคราะห์ ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลสองสิ่งขึ้นไปมาทำการตีความ (Interpretation) และ

แปรผลเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ ทราบความหลากหลายของข้อมูล ความสอดคล้อง และเชื่อมโยงกับแนวคิดหรือทฤษฎี

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลที่ได้มาจากการ วิเคราะห์ด้วยรูปแบบวิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และการวิเคราะห์เพื่อสร้างเรื่องเล่า (Narrative Analysis) โดยการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แยกแยะเป็นหมวดหมู่ ตีความ และนำเสนอด้วยการบรรยาย แบบเล่าเรื่อง โดยนำเสนอข้อมูลในแต่ละประเด็นที่ทำการศึกษา บรรยายเป็นเรื่องราว เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า ความสำเร็จในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อความยั่งยืน ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไร่รื่นรมย์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2557 โดยการริเริ่มของคุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ทายาทรุ่น 3 ของบริษัทสมบูรณ์ แอ็ดวานซ์เทคโนโลยีจำกัด (มหาชน) หรือ SAT (บริษัทผลิตชิ้นส่วน ยานยนต์อันดับต้น ๆ ในประเทศ ที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์) ตลอดช่วงชีวิตวัยเด็กจนจบการศึกษาในคณะนิเทศศาสตร์ ที่ Melbourne University ประเทศออสเตรเลีย ก่อนหน้านี้ไม่เคยทำการเกษตรมาก่อน แต่มีพื้นฐานที่ชอบทำงานอาสา เช่น เป็นครูอาสาที่เข้าไปสอนภาษาให้กับเด็กในถิ่นทุรกันดารต่างๆ เมื่อเรียนจบกลับมา ยังคงมีเจตนาธรรมที่จะทำงานด้านอาสาต่อไป แต่คุณพ่อ นายวิรัชศักดิ์ กิตะพานิชย์ ได้ให้คำแนะนำว่า การทำงานอาสาแบบนี้ถึงแม้จะช่วยคนอื่นได้จริง แต่ผลที่ได้นั้นไม่ยั่งยืน ทำให้ได้ทบทวนความคิดว่า มีงานอะไรบ้างที่ทำแล้วตนเองก็อยู่ได้และยังสามารถทำงานที่ช่วยเหลือผู้อื่นได้ด้วยที่สำคัญจะต้องให้คนอื่นนั้นอยู่ได้ด้วยตัวเองอย่างยั่งยืนด้วย หลังจากนั้นได้มีโอกาสเข้าไปเป็นล่ามแปลภาษาให้กับคนสิงคโปร์ที่เข้ามาศึกษาดูงานในโครงการ “1 ไร่ 1 แสน” ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย โดยจะใช้พื้นที่แปลงนาของมหาวิทยาลัย ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นพื้นที่ต้นแบบในการดำเนินธุรกิจ ได้ถูกท้าทายให้มาลองเป็นเกษตรกรดูแม้ว่าจะเรียนจบจากต่างประเทศ ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่เคยทำงานหนัก แต่ก็รับคำท้า และพิสูจน์ตัวเองด้วยการเรียนรู้การเป็นเกษตรกรอยู่ในโครงการ “1 ไร่ 1 แสน” จนครบหนึ่งปี ซึ่งได้เรียนรู้จากโครงการ 1 ไร่ 1 แสน คือ วิธีการเกษตรพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ 9) โดยการใช้พื้นที่ 1 แปลง (1 ไร่) พื้นที่สำหรับการทำการเกษตร 1 คน โดยแบ่งไปปลูกผัก เลี้ยงปลา เลี้ยงเป็ดและไก่ ปลูกพืชผักสวนครัว ที่มีผลผลิตเอาไว้ขายได้ แปลงนาเล็ก ๆ ก็จะกลายเป็นเงินแสน ทั้งยังได้เรียนรู้การทำเกษตรอินทรีย์ ได้พบเกษตรกรรุ่นพี่ที่พร้อมให้คำแนะนำและกำลังใจ การเรียนรู้ที่นี้ทำให้ทราบถึงความลำบากของเกษตรกร ในระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมมีความยากลำบาก เนื่องจาก พื้นที่ไม่มีไฟฟ้า หุงข้าวทำกับข้าวด้วยพื้นที่ต้องหา มาเอง โครงการ “1 ไร่ 1 แสน” จึงเป็นโครงการที่ต้องหาคำตอบพบว่า จะทำอย่างไรที่สามารถช่วยเหลือคนอื่นได้อย่างยั่งยืนอย่างไร เรื่องดี ๆ ที่เกิดขึ้นกับคุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ คือการได้คิด และได้อยู่กับตัวเองในการค้นหาคำตอบให้กับชีวิต ว่าเราอยากทำและอยากพัฒนาด้านการเกษตรหรือไม่ ทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้การเอาตัวรอด และที่นี้เป็นจุดเริ่มต้นของ “ไร่รื่นรมย์” เหตุผลที่ตั้งชื่อว่า

ไร่รีนอร์มย์ คือ มีจุดมุ่งหมาย อยากให้คนที่เข้ามาไร่แห่งนี้มีแต่ความสุข ความรีนอร์มย์เข้ามาแล้วเหมือนได้กลับบ้านต่างจังหวัด และมีความสุขความสบายใจ มีความรีนอร์มย์เหมือนชื่อของไร่ หลังจากจบจากโครงการแล้วก็ได้ชวนเพื่อนร่วมรุ่น ในโครงการ “1 ไร่ 1 แสน” คือ คุณวุฒิ โภชนะคง มาช่วยทำเกษตรอินทรีย์ที่นี้ด้วยกัน มีพื้นที่ทั้งหมด 200 ไร่ แบ่งพื้นที่สำหรับทำนา จำนวน 80 ไร่จัดสรรพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ในการทำเกษตรอินทรีย์และทำท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งในช่วงแรก ๆ นั้นยากมาก เพราะไม่มีใครเชื่อว่าการทำเกษตรอินทรีย์ จะทำให้ชีวิตดีขึ้น มีชาวบ้านมาถามว่าทำไปทำไม จะทำได้หรือไม่ อีกทั้งตนเองไม่ได้เรียนเกษตรมาด้วย จนกระทั่งข้าวออกรวงพร้อมเกี่ยว ปรากฏว่าข้าวออกรวงสวยมาก จนชาวบ้านรอบ ๆ ไร่เข้ามาดู ชื่นชมว่าข้าวสมบูรณ์มาก และได้ขอเมล็ดพันธุ์เพื่อนำไปปลูก ทำให้คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ได้นึกถึงแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอีกอย่างหนึ่ง เรียกว่า การระเบิดจากข้างใน เป็นแนวคิดสำคัญที่จะต้องพัฒนาที่ตนเองเสียก่อน ก่อนที่จะไปพัฒนาชุมชนหรือชาวบ้าน เพราะแนวคิดนี้จะเหมือนเกราะป้องกันในการที่จะเดินหน้าต่อไป ยังคงยึดถือเจตนารมณ์เดิมที่ต้องการจะทำอะไรเพื่อสังคม และด้วยพื้นที่ของไร่มีขนาดใหญ่ต้องการกำลังคนในการทำงานจำนวนมาก จึงได้ชักชวนเกษตรกรและชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงเข้ามาทำงานในไร่ พร้อมทั้งให้ความรู้ในการทำเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์ เมื่อได้เข้ามาเรียนรู้ก็พบว่า สามารถทำได้จริง และเป็นการทำการเกษตรที่ยั่งยืน พร้อมทั้งไม่ทำลายธรรมชาติ ตลอดระยะเวลากว่า 2 ปี ตั้งแต่เริ่มต้นทำไร่รีนอร์มย์ แนวคิดที่ คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ยึดเป็นแนวทางในการดำเนินไร่รีนอร์มย์คือแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 3 ท่วง 2 เงื่อนไข ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน และอยู่ภายใต้เงื่อนไขความรู้และคุณธรรม โดยตั้งใจจะทำเพื่อสังคม หลังจากนั้นเริ่มเห็นผล โดยเกษตรกรในพื้นที่ใกล้เคียงที่ได้มีโอกาสได้มาทำงานและเรียนรู้ เกี่ยวกับการทำการเกษตรอินทรีย์เริ่มมีการปรับเปลี่ยนวิธีการทำเกษตรแบบพึ่งสารเคมี มาเป็นแบบเกษตรอินทรีย์ซึ่งไม่ใช้สารเคมีเลย ปัจจุบัน ไร่รีนอร์มย์ ได้ดำเนินการท่องเที่ยวเกษตรสร้างสรรค์และเกษตรยั่งยืนตามแนวคิด Organic Lifestyle “กิน อยู่ รู้ นอน” เป็นพื้นที่ ที่เปิดประสบการณ์ให้คนได้กลับเข้าหาธรรมชาติผ่านทางารรับรู้ กิน อยู่ รู้ นอน เพื่อเป็นพื้นที่เปิดประสบการณ์ และเน้นผลิตอาหารสดและผลผลิตแปรรูปอินทรีย์เชิงสร้างสรรค์ เพราะมีความเชื่อว่าอาหารที่ดีเริ่มต้นจากวัตถุดิบที่ดี วัตถุดิบที่ดีมาจากการทำเกษตรที่ดี การทำเกษตรที่ดีคือการทำการเกษตรยั่งยืน เป็นการผลิตอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อมนุษยชาติ และระบบนิเวศ อาหารทุกเมนูของไร่รีนอร์มย์ จะเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของไร่เอง และมีการผลิตยาสระผม สบู่เหลวที่ใช้ในที่พักของไร่ เป็นการผลิตจากทางไร่ โดยไม่ใช้สารเคมี

จากความสำเร็จในการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทำให้ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว กิน อยู่ รู้ นอน ที่ไร่รีนอร์มย์อย่างสม่ำเสมอ โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวหลัก คือนักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์จริง ๆ ไร่รีนอร์มย์เริ่มต้นจากการทำไร่เกษตร ขยายไปทำร้านอาหาร ที่พัก โดยใช้พลังงานสะอาด 100% พลังงานทางเลือกทั้งหมด โดยไม่ใช้ไฟฟ้าเป็นพลังงานหลักแต่เลือกใช้โซลาร์เซลล์ สำหรับฟาร์มคาเฟ่ฟาร์มสเตย์ และปั้มน้ำในการทำเกษตรต่าง ๆ ไร่รีนอร์มย์มีการดำเนินการผลิต และสามารถควบคุมพลังงานไว้ใช้ในไร่ โดยเลือกทำเกษตรวิถีอินทรีย์ ซึ่งหัวใจหลักของเกษตรอินทรีย์คือให้เห็นว่าไม่ใช่เพียงไม่ใช้สารเคมีแต่เป็นการคืนความสมดุลให้กับธรรมชาติ สุดท้ายก็ไม่ต้องใช้สารเคมีอีกเลย

ดังนั้น ทุกคนสามารถช่วยกันคืนความสมดุลไม่ว่าจะเป็นการช่วยลดพลังงานหรือใช้พลังงานทดแทน การช่วยสนับสนุนสินค้าเกษตรอินทรีย์ หรือสามารถนำแนวคิดวิธีการไปปรับใช้ได้ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนการดำเนินการของไร้รีนรมย์ ประกอบไปด้วยเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ (Agrotourism Organic Farm) การแปรรูปผลิตภัณฑ์กาแฟสุขภาพ (Healthy Cafe) เป็นฟาร์มสเตย์ และกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านเกษตรอินทรีย์ (Farm Stay & Experience) และเป็นศูนย์เรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์และพลังงานสะอาด (Learning Center: Agriculture & Clean Energy) ทำให้เกิดเกษตรสร้างสรรค์เกิดขึ้น โดยทำให้นักท่องเที่ยวสนุก นำเรียนรู้ สื่อสารเข้าใจง่าย เข้าใจอย่างลึกซึ้ง ปัจจุบันใน “ไร้รีนรมย์” มีพนักงานทั้งสิ้น 70 คน ประกอบไปด้วย 7 แผนก และมีการแบ่งการทำงานออกเป็น 2 ฝ่ายใหญ่ ๆ คือ 1) ฝ่ายการผลิต รับผิดชอบในส่วนของการเพาะปลูก ดูแลจัดการเรื่องของผลผลิตภายในไร่ การบริหารจัดการทั้งในส่วนภาคการผลิต การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติภายในพื้นที่ไร้รีนรมย์ทั้งหมดและการจัดการสัมมนาต่าง ๆ ของไร้รีนรมย์ด้วย รวมถึงการไปร่วมออกร้านแสดงสินค้า และแนะนำบริการในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง โดยมีคุณศิริวิมล กิตะพานิชย์เป็นผู้รับผิดชอบในส่วนของการวางแผนการดำเนินการด้านการตลาดในเขตพื้นที่เชียงใหม่ เชียงรายและกรุงเทพมหานคร โดยการไปร่วมออกบูธจำหน่าย สินค้า และแนะนำบริการต่าง ๆ ของทางไร้ในงานที่มีความเกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรอินทรีย์รวมทั้งทำการตลาดออนไลน์โดยตรงกับผู้บริโภคผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ รวมไปถึงการออกแบบบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ของทางไร้ด้วย โดยการบริหารในส่วนนี้มี คุณวิลาสินี กิตะพานิชย์ ซึ่งเป็นพี่สาวของ คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ เป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบในตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายการตลาดและการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ปัจจุบันไร้รีนรมย์มีผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ที่หลากหลาย ดังนี้ 1) ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ประเภทอาหารสดและผลิตภัณฑ์แปรรูป ได้แก่ แป้งวaffle ข้าวกล้องหอมอบอินทรีย์ ข้าวกล้องหอมนิลอินทรีย์ แป้งข้าวหอมอบอินทรีย์ แป้งข้าวหอมนิลอินทรีย์ ชาดอกไม้อบแห้ง (ดาวเรือง) เก๊กฮวย ตะไคร้หอม ผักผลไม้อินทรีย์และสินค้าอื่น ๆ เช่น เสื้อ ถุงผ้า 2) การบริการด้านการเกษตรอินทรีย์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (อินทรีย์) โดยภายในไร้รีนรมย์ได้จัดสรรพื้นที่บางส่วนในการสร้างเป็นที่พัก ร้านอาหาร และสถานที่พักผ่อน เพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ แบบใกล้ชิดกับธรรมชาติ การจัดโปรแกรมด้านเกษตรอินทรีย์ 3 วัน 2 คืน ได้แก่ โปรแกรม “เตรียมกลับบ้าน” เป็นโปรแกรม เพื่อการเตรียมตัวกลับมาทำงานและใช้ชีวิตร่วมกับธรรมชาติ เรียนรู้การออกแบบวางแผนพื้นที่หลักในการทำเกษตรอินทรีย์ หลักการทำปุ๋ยอินทรีย์ การเก็บเมล็ดพันธุ์พืช การปลูกต้นไม้ยืนต้นเพื่อที่จะให้สามารถเข้าใจการทำเกษตรอินทรีย์และนำไปปรับใช้ในชีวิตของตัวเองได้ โปรแกรม “ชวนเพื่อนทำงาน” เป็นโปรแกรมปลูกข้าวอินทรีย์โดยเป็นโปรแกรมที่จัดการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการเพื่อให้ได้ลงมือปฏิบัติจริง นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมทำผ้าฝ้ายอ้อม การทำปุ๋ย การทำพืชม้า การทำไอศกรีม การทำไข่เค็ม การให้อาหารแพะ เป็นต้น ปัจจุบันรายได้หลักของไร้รีนรมย์มาจากร้านอาหารภายในพื้นที่ของ “ไร้รีนรมย์” ซึ่งใช้ผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์ของทางไร้และชาวบ้านใกล้เคียงที่ทางไร้ได้ให้การสนับสนุนปรับเปลี่ยนให้มาทำเกษตรอินทรีย์ เนื่องจากไม่มีต้นทุนด้านค่าใช้จ่ายในการขนส่ง การเช่าสถานที่เหมือนกับการต้องไปเช่าสถานที่ตามงานออกร้านแสดงสินค้า อย่างไรก็ตามการออก

ร้านตามงานแสดงสินค้าก็มีส่วนช่วยทำให้รู้จักไร่รื่นรมย์มากยิ่งขึ้น เป้าหมายของ ไร่รื่นรมย์ ที่แท้จริง คือการสร้างให้ที่นี่เป็นชุมชน ที่เข้มแข็ง เป็นเหมือน Sustainable Living Learning Center เป็นศูนย์ การเรียนรู้ที่สามารถสัมผัส ชีวิตจริงได้สร้างประสบการณ์จริง ใช้ชีวิตที่ สอดคล้องกับธรรมชาติ ใน การที่เราจะอยู่ร่วมกับธรรมชาติ อย่างยั่งยืนได้อย่างไร ไร่รื่นรมย์ จึงไม่ได้เกิดขึ้นมา เพื่อแสวงหา ผล กำไร แต่เพราะต้องการที่จะให้เป็นพื้นที่ศูนย์กลาง ที่เปิดโอกาสให้กับผู้คนได้มาเรียนรู้มีส่วนร่วม และ ได้มาศึกษาแนวทางในการใช้ชีวิตแบบยั่งยืน ไม่ว่าจะ เป็นเกษตรอินทรีย์พลังงานทางเลือก การรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ไร่รื่นรมย์ไม่ใช่แค่พื้นที่สำหรับผู้บริโภค หรือสำหรับเกษตรกร แต่เป็นพื้นที่ของทุก ๆ คน ไม่ว่าจะ เป็นใคร หรือทำอาชีพอะไร จากการดำเนินงานไร่รื่นรมย์ ทำให้ คุณศิริวิมล กิตะพาณิชย์ เป็นที่รู้จักมากขึ้น ทำให้ได้รับคัดเลือกจากทางสหพันธ์สมาคมสตรี นักธุรกิจ และวิชาชีพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ซึ่งคัดเลือกสตรีนักธุรกิจ ที่นำแนวคิดการพัฒนา ธุรกิจให้สอดคล้องกับแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ช่วยเผยแพร่และจุดประกาย แนวความคิดรักษาสิ่งแวดล้อมไปยังสตรีผู้บริหารในองค์กรอื่น ๆ ไม่น้อยกว่า 3 ปี (สหพันธ์สมาคมสตรี นักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์, 2565) จากคุณสมบัติและการดำเนิน ธุรกิจ จึงทำให้ ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสตรีนักธุรกิจ อนุรักษ์โลกตัวอย่าง ประจำปี 2561 จากทาง สหพันธ์สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ โดยอาศัย แนวความคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างคุณค่าในการนำเสนอ องค์กรความรู้ ภูมิคุ้มกัน และ ความคิดสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ทฤษฎี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข	การจัดการการท่องเที่ยวไร่รื่นรมย์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
3 ห่วง	
ความพอประมาณ	คุณศิริวิมล กิตะพาณิชย์ได้ตระหนักถึงการรู้จักตนเอง จากการได้ บทเรียนจากการเข้าร่วมโครงการ “1 ไร่ 1 แสน” การเป็นเกษตรกร ที่ทำการเกษตรในพื้นที่ 1 ไร่ แต่เกิดผลผลิตที่สามารถดำรงชีวิต สร้างการเรียนรู้ชีวิตได้ ทำให้เกิดไร่รื่นรมย์ที่ทำการเกษตร แบบอินทรีย์ ไม่ใช่สารเคมี หันมาวิเคราะห์และรู้จักตนเอง วิเคราะห์ จุดแข็งและจุดอ่อนของไร่ ที่คนในไร่มอง และคนนอกไร่มองคืออะไร โดยหันมาทำอาหารที่มาจากผลผลิตของไร่ และชาวบ้านรอบข้างไร่ การหันมาผลิตแฮมพู สบู่ในห้องพักเอง เพื่อสร้างคุณค่าในการ นำเสนอ และสื่อสารอย่างไรเพื่อให้เป็นโอกาสที่ทำให้นักท่องเที่ยว สร้างประสบการณ์ใหม่ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส โดยถ่ายทอดความรู้ให้แก่ชาวบ้านได้เรียนรู้ ไปปรับใช้ในพื้นที่ตัวเอง ด้วยสิ่งสำคัญ คือความขยันและความอดทน ผลที่ได้รับ คือ รายได้ที่เพิ่มขึ้น เกิดความยั่งยืนให้กับชุมชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ทฤษฎี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข	การจัดการการท่องเที่ยวไร้รถยนต์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
3 ห่วง	
ความมีเหตุผล	<p>คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ได้เริ่มทำไร่นาไร้รถยนต์ ในช่วงแรกทำเกษตรที่ได้ผลดีเท่าไรเท่านั้น เพราะคิดว่าผลผลิตเป็นไปตามธรรมชาติ จึงมีความคิด ทำอย่างไรจึงจะมีมาตรฐาน จึงได้มีการวางแผนเรื่องระบบมาตรฐานที่เหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งระบบภายนอก ระบบภายใน องค์กร และระบบคน ซึ่งทางไร่นาไร้รถยนต์มีระบบเครื่องหมายรับรอง Q กับสินค้าเกษตรและอาหาร ได้รับมาตรฐาน U.S. Department of Agriculture (USDA) มาตรฐาน Organic Thailand ระบบเครื่องหมาย ออย. ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา อีกทั้งมีการสร้างข้อตกลงร่วมกันในแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้พนักงาน ชุมชน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน จะมีการประเมินการปฏิบัติงานทุกไตรมาส ในแต่ละแผนก ทำให้ทุกคนมีภาพไร่นาไร้รถยนต์ร่วมกัน</p>
การมีภูมิคุ้มกันที่ดี	<p>คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ที่ผ่านมามีการวางแผนในระยะยาว แต่ด้วยไร่นาไร้รถยนต์มีผลกระทบจากภัยน้ำท่วมในเดือนกันยายนของทุก ๆ ปี เป็นระยะเวลา 1 เดือน มีผลกระทบจากฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายที่มี High Season จึงได้มีการวางแผนในระยะสั้น และระยะกลางมากขึ้น เพื่อลดผลกระทบ มีการทำแบบจำลองธุรกิจ (Business Model) และมีแผนสำรองอยู่เสมอ มีการโยกพนักงานแต่ละแผนกเพื่อให้ทุกคนสามารถทดแทนศักยภาพกันได้ อีกทั้งทำให้ไร่นาไร้รถยนต์ สามารถสร้างทักษะ และศักยภาพใหม่ให้กับพนักงาน นอกเหนือจากการทำงานหลัก แนวคิดนี้ทำให้พนักงานรู้จักทรัพยากรของไร่นาไร้รถยนต์ ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากร และพร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น</p>
2 เงื่อนไข	
ความรู้	<p>คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ได้เปิดไร่นาไร้รถยนต์เป็นพื้นที่สร้างประสบการณ์ให้คนกลับเข้าหาสมดุลของธรรมชาติ ผ่านไร่เกษตรอินทรีย์ผสมผสานที่ฟักฟาร์มสเตย์ ร้านอาหารสุขภาพสร้างสรรค์จากวัตถุดิบที่ดีจากการทำเกษตรที่ดี กิจกรรมและคอร์สเรียนวิถีชีวิตอินทรีย์ให้ใกล้ชิดธรรมชาติ มีการแบ่งปัน ขยายแนวคิดสู่ชุมชน เกษตรกรในพื้นที่ และผู้สนใจ รวมทั้งการสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสังคม</p>

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ทฤษฎี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข 2 เงื่อนไข	การจัดการการท่องเที่ยวไร้รีนรมย์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
	ออนไลน์ ทำให้ความรู้ด้านการจัดการตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น และสามารถเป็นแบบอย่างให้กับธุรกิจเกษตร สร้างสรรค์ ธุรกิจอื่น ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้
คุณธรรม	การจัดการไร้รีนรมย์ การสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยว การสร้าง เครือข่าย และการเผยแพร่องค์ความรู้ของคุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ แสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจ ความอดทน เห็นแก่ความยั่งยืนของ ส่วนรวม และต้องการที่จะพัฒนาชุมชนรอบข้างไร้รีนรมย์ ผ่านความรู้ และประสบการณ์ แนวคิดเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติผ่านช่องทาง ต่าง ๆ รวมทั้งความซื่อสัตย์สุจริตที่คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ที่ดำเนินงานไร้รีนรมย์ในการทำเกษตรที่ปลอดภัยพิช ผลิตผลที่ ร้านอาหารมีความปลอดภัยและมีประโยชน์กับผู้บริโภค

จากความสำเร็จการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อความยั่งยืนด้วยหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง ไร้รีนรมย์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ตามองค์ประกอบ
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร คมพล สุวรรณภู และคณะ (2564) สามารถนำเสนอในรูปแบบตาราง ดังนี้

องค์ประกอบการท่องเที่ยว เชิงเกษตร	ความสำเร็จการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อความยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไร้รีนรมย์ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
ตลาดนักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวไร้รีนรมย์ ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และ นักท่องเที่ยวผู้สนใจการทำเกษตรแบบพอเพียง และ ต้องการพักผ่อนที่ต้องการคืนสู่สมดุลธรรมชาติ เมื่อ คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ได้มีการวางระบบจนทำให้ได้รับ มาตรฐาน มีการออกรายการโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ ถ่ายทอดความสำเร็จในการจัดการพื้นที่ ทำให้มีผู้คนสนใจ เข้ามาเรียนรู้ เรื่องการทำเกษตรอินทรีย์ ตามแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในรูปแบบการสัมผัส ประสบการณ์ การแชร์ประสบการณ์ และการปฏิบัติจริง มากขึ้น ได้นำการสร้างเรื่องราว story telling และ การให้กำลังใจในการเล่าเรื่อง เกี่ยวกับพวกเรามาเป็น การแสดงเพื่อทำให้คนทั่วไปหรือลูกค้ามีความสนใจ เกี่ยวกับเรามากขึ้น

องค์ประกอบการท่องเที่ยว เชิงเกษตร	ความสำเร็จการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อความยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไร่นาธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
ทรัพยากรการท่องเที่ยว / แหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ เริ่มด้วยการปลูกพืชเกษตร อินทรีย์ ไม่ใช้สารเคมี และมีแนวความคิดการจัดการพื้นที่ ประกอบไปด้วย เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ (Agrotourism Organic Farm) ร้านอาหารและคาเฟ่ สุขภาพ (Healthy Cafe) เป็นฟาร์มสเตย์และกิจกรรม ต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านเกษตรอินทรีย์ (Farm Stay & Experience) และเป็นศูนย์เรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์และ พลังงานสะอาด (Learning Center: Agriculture & Clean Energy) ทำให้เกิดเกษตรสร้างสรรค์เกิดขึ้นที่ สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวและทรัพยากร มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างเกษตรกรในไร่ ชุมชน เครือข่าย และนักท่องเที่ยว
กระบวนการกิจกรรมการท่องเที่ยว/ การจัดการ / การมีส่วนร่วมของ ชุมชน	คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ ได้วางแผนการดำเนินงานไร ่นาธรรม์ โดยเปิดโอกาสให้พนักงาน ชุมชน เครือข่าย เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน และการได้รับ ผลตอบแทน เมื่อพนักงาน ชุมชน มีรายได้จากการ ดำเนินงาน ส่งผลทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากร
การบริการการท่องเที่ยว	คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ มีเจตนาารมณ์ที่จะทำการเกษตร อินทรีย์อย่างยั่งยืน เพื่อเผยแพร่ แบ่งปัน และขยายแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่พนักงาน ชุมชน เกษตรกรใน พื้นที่จังหวัดเชียงราย และผู้สนใจ โดยแบ่งเป็นกิจกรรม และโปรแกรมการท่องเที่ยว กิน อยู่ รู้ นอน ดังนี้ รูปแบบที่ 1 การเยี่ยมชมและทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ไร่นาธรรม์ รูปแบบที่ 2 การเข้าพักฟาร์มสเตย์พร้อมทำ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร พร้อมอาหาร รูปแบบที่ 3 โปรแกรม 3 วัน 2 คืน ได้แก่ โปรแกรม“เตรียมกลับบ้าน” และ “ชวนเพื่อนทำงาน” เป็นโปรแกรม การปฏิบัติจริง เรียนรู้กระบวนการตั้งแต่ต้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านตลาดนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวไร้วีซ่าได้แก่นักเรียน นักศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยวผู้สนใจการทำเกษตรแบบพอเพียง และต้องการพักผ่อนในรูปแบบคีนส์สมดุลธรรมชาติ คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ มีวิสัยทัศน์ การดำเนินงาน ด้านการตลาดนักท่องเที่ยวโดยมีการจัดระบบฝ่ายบริการลูกค้า และฝ่ายขายและการตลาด ทำให้ทางไร้วีซ่าสามารถสื่อสารทางการตลาดได้อย่างทั่วถึง ไร้วีซ่าได้ใช้กลยุทธ์ทางการตลาด การสร้างการจดจำตราสินค้า มีการออกรายการโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ ถ่ายทอดความสำเร็จในการจัดการพื้นที่ ทำให้ได้รับความสนใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจเรื่องการทำเกษตรอินทรีย์ ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เข้ามาเรียนรู้ในรูปแบบการสัมผัสประสบการณ์ การแชร์ประสบการณ์ และการปฏิบัติจริงมากขึ้น ทำให้ไร้วีซ่ามีการจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ตามหลักปรัชญาในหลวง รัชกาลที่ 9 หัวใจสำคัญ คือ การอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างยั่งยืน จ้างคนในพื้นที่มาทำงานที่ไร่ ส่งเสริมรายได้และอาชีพ โดยเริ่มต้นจากการทำการเกษตรแบบอินทรีย์ การให้ความช่วยเหลือด้านตราสินค้าให้กับชุมชน และการเปิดพื้นที่ให้คนในชุมชนได้นำสินค้ามาวางจำหน่าย จนประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราภรณ์ ลิ้มเปรมวัฒนา และดาริกา กุลแก้ว (2561) พบว่าลุงชวน ชูจันทร์ เป็นผู้นำกลุ่มท่องเที่ยวที่มีวิสัยทัศน์เป็นอย่างดี โดยท่านได้มองเห็นโอกาสที่จะทำให้ชุมชนได้มีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่ผลิตในชุมชน ทั้งในส่วนของผัก ผลไม้ ขนมหวานที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคนอีกทั้งโอกาสในการที่จะสร้างพื้นที่เพื่อให้ชาวชุมชนได้ทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยวร่วมกันอย่างอบอุ่นได้พูดคุยและแก้ปัญหา ร่วมกัน ซึ่งจะทำให้คนในชุมชนมีความรัก ช่วยเหลือและเอื้ออาทรกันรวมทั้งการมองเห็นว่าการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญที่ทำให้เยาวชนได้สืบสานวิถีชีวิต ศิลปะ และวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชนให้คงอยู่ ลุงชวน ชูจันทร์ และแกนนำในขณะนั้นจึงได้ร่วมกับชาวบ้านกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 20 คน กันรื้อฟื้นตลาดริมน้ำขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อปลายปี พ.ศ. 2547 ตลาดน้ำคลองลัดมะยมจึงเกิดขึ้น เปิดตลาดน้ำให้เป็นที่รู้จัก

ไร้วีซ่า ผ่านการวางแผนธุรกิจและวิเคราะห์ตนเอง ได้มีการวางระบบจนทำให้ได้รับมาตรฐาน มีการวิเคราะห์แผนการตลาดจากพื้นที่การเกษตรของไร้วีซ่าว่าปลูกอะไรถึงจะดีที่สุดเหมาะสมที่สุด เพราะการเกษตรแต่ละพื้นที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัวไม่เหมือนกัน และการตลาดด้านการเกษตรควรเชื่อมโยงกับ เรื่องราวของตนเอง (Story) บอกเรื่องราวของตนเอง บอกความเป็นตัวตนเข้าไปในตัวสินค้า เพื่อให้คนจดจำในเอกลักษณ์และตัวตนของไร้วีซ่า สามารถเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เฉพาะกลุ่ม มีการออกรายการโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ ถ่ายทอดความสำเร็จในการจัดการพื้นที่ ทำให้มีผู้คนสนใจเรื่องการทำเกษตรอินทรีย์ ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เข้ามาเรียนรู้ในรูปแบบการสัมผัสประสบการณ์ การบอกเล่าประสบการณ์ และการปฏิบัติจริงมากขึ้น สอดคล้องกับ Wolfe & Bullen (2009) ที่นำเสนอวิธีการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของผู้ประกอบการให้ประสบความสำเร็จ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวควรให้ความสำคัญกับ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้ามาศึกษาหาความรู้ในพื้นที่ เช่น นักศึกษาหรือประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการเรียนรู้ด้านการผลิตทางการเกษตร การจัดเก็บผลผลิตทางการเกษตร หรือวิธีการเลือกซื้อสินค้าทางการเกษตร เป็นต้น และสอดคล้องกับ Jirawongsy N. (2016) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการเล่าเรื่อง

ในการตลาดต่อการมองคุณค่าของสินค้าหลักชีวรีของผู้บริโภคชาวไทย กรณีศึกษา แบรินด์ GOYARD ที่ชี้ให้เห็นว่าการเล่าเรื่องถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในความสำเร็จทางการตลาด โดยสามารถสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับแบรนด์ เพื่อสร้างการรับรู้แก่กลุ่มเป้าหมายโดยวิธีการเล่าเรื่อง

ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว/แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เริ่มต้นด้วยการปลูกพืชเกษตรอินทรีย์ ไม่ใช่สารเคมี และมีแนวคิดการจัดการพื้นที่ประกอบไปด้วยเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ (Agrotourism Organic Farm) ร้านอาหารและคาเฟ่สุขภาพ (Healthy Cafe) เป็นฟาร์มสเตย์ และกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านเกษตรอินทรีย์ (Farm Stay & Experience) และเป็นศูนย์เรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์และพลังงานสะอาด (Learning Center: Agriculture & Clean Energy) ทำให้เกิดเกษตรสร้างสรรค์เกิดขึ้นที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวและทรัพยากร มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างเกษตรกรในไร่ ชุมชน เครือข่าย และนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับ เทพกร ณ สงขลา (2556) ได้ทำการศึกษารูปแบบการจัดการทรัพยากรเกษตรเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน ในอำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การนำทรัพยากรเกษตรและกิจกรรมทางการเกษตรมาเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยไม่เพียงแต่เป็นการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวอีกทั้งมุ่งพัฒนาความเป็นอยู่ของชุมชนด้านรายได้ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรเกษตร และ สอดคล้องกับ สุจิตราภรณ์ จุสปาโล (2558) ที่พบว่า การแบ่งพื้นที่การใช้ประโยชน์ในการท่องเที่ยวชัดเจนและการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านบางเหียงใต้ อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ด้านกระบวนการกิจกรรมการท่องเที่ยว แนวทางไร้เรียนรู้ได้กำหนดจุดยืนและคุณลักษณะของไร้เรียนรู้ คือ ไร้เรียนรู้ เป็นศูนย์เรียนรู้การอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างยั่งยืน “Sustainable Living Learning Center” เพื่อเป็นสิ่งที่ส่งเสริมภาพลักษณ์ให้แข็งแกร่ง มั่นคง เป็นแนวทางในการแก้ไขและรับมือกับสิ่งที่ไม่คาดคิด เป็น กลยุทธ์การวางแผนของไร้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยการปรับเปลี่ยนพื้นที่ ไร้เรียนรู้ จนได้รับ USDA การรับรองอาหารและผลิตภัณฑ์ออร์แกนิก จากสหรัฐอเมริกา มีการเปิดโอกาสให้พนักงาน ชุมชน เครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในกระบวนการตั้งแต่การรับรู้ภาพของไร้เรียนรู้ กระบวนการคิดร่วมกันคิดว่า จะทำอย่างไรให้ลูกค้าเข้าใจ จากนั้นเปิดโอกาสให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการเกิดกระบวนการกิจกรรมการท่องเที่ยว และเข้ามาทำการปลูกพืชผักในพื้นที่ และมีตลาดรับซื้อให้ เพื่อให้มีการกระจายรายได้ ได้รับผลตอบแทนสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน โดยทางไร้เรียนรู้มีความคิดว่า เมื่อพนักงาน ชุมชน มีรายได้จากการดำเนินงาน ส่งผลทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรอีกด้วย สอดคล้องกับ ศรีธัญญา ตรีทศ (2558) ศึกษาเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ สนับสนุนให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เน้นการศึกษา ด้านเกษตรกรรมควบคู่ไปกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมร่วมกับคนในชุมชนท้องถิ่น หรือให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ด้านการบริการการท่องเที่ยว การทำเกษตรอินทรีย์สร้างสรรค์ เกษตรยั่งยืน มีเป้าหมายเพื่อเผยแพร่ แบ่งปัน และขยายแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่พนักงาน ชุมชน เกษตรกร

ในพื้นที่เชียงราย และผู้สนใจ เกิดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ภายใต้แนวคิด กิน อยู่ รู้ นอน โดยแบ่งเป็นฐานเรียนรู้ 3 รูปแบบ กิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวที่มีการสาธิต การให้ความรู้ การปฏิบัติจริง มีจุดจำหน่ายผลผลิต มีบริการด้านที่พักแบบฟาร์มสเตย์ เพื่อการเรียนรู้ที่สามารถสัมผัสชีวิตจริง ได้สร้างประสบการณ์จริง ใช้ชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติในการที่เราจะอยู่ร่วมกับธรรมชาติ อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ เทพกร ณ สงขลา (2556) ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการทรัพยากรเกษตร เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ในอำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้รับความนิยม แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีการสาธิต การบรรยาย การทำให้อู การลงมือทำการเกษตร การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบนฐานทรัพยากรท้องถิ่น ให้มีมูลค่าและคุณค่าที่สูงขึ้นต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จะนำไปสู่ความยั่งยืน และการพึ่งพาตนเองได้และผลการออกแบบรายการนำเที่ยวที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลบางเหียง จังหวัดสงขลา มี 4 รายการทั้งแบบไปกลับและค้างคืนเพื่อรองรับการเปิดการท่องเที่ยวอาเซียนและสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ทุกฤดูการเกิดกิจกรรมการท่องเที่ยว สามารถกระตุ้น สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดเท่านั้น แต่ยังสามารถสร้างมิติทางสังคม ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้มีโอกาสสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติวิถีชีวิตเกษตรกร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

จากการวิจัย พบว่า ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ ความโดดเด่นในการทำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างสรรค์ โดยมีแนวคิด กิน อยู่ รู้ นอน เพื่อสร้างประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยว พร้อมตระหนักเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติ จากประสบการณ์ที่ได้มีส่วนร่วมและการศึกษาการจัดการด้านการท่องเที่ยวของผู้ที่มีประสบการณ์ในจังหวัดเชียงราย คุณศิริวิมล กิตะพานิชย์ นำความโดดเด่นในการทำเกษตรฟาร์มอินทรีย์ มาใช้เป็นจุดขายด้านการท่องเที่ยว หรือสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ด้านตลาดการท่องเที่ยว อาจเพิ่มแอปพลิเคชันการเรียนรู้การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของตนเอง เพื่อเป็นช่องทางการเข้าถึงข้อมูลของนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง และสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ การวิจัยครั้งต่อไปควรดำเนินงานเชิงปริมาณในประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อความยั่งยืน เช่น ตราสินค้า ส่วนผสมทางการตลาด คุณภาพ การบริการ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

คมพล สุวรรณภูมิ, กนกวรรณ เบญจาทิกุล และณิชาภา เจริญรูป. (2564). รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดระยอง และจันทบุรี. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*. 15(1), 52-58.

- ณัฐพงษ์ ฉายแสงประทีป. (2557). รูปแบบและกระบวนการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงเกษตร. **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal**. 7(3), 310-321
- เทพกร ณ สงขลา. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการใช้ทรัพยากรเกษตรของ ชุมชน : กรณีศึกษาท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. **วารสารวิจัยวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์**. 6(2), 1-13.
- เทพกร ณ สงขลา. (2556). รูปแบบการจัดการทรัพยากรเกษตรเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืนในอำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. **ปริญญาดุษฐ์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเกษตรเขตร้อน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**.
- วรารณ ล้อมเปรมวัฒนา และดาริกา กุลแก้ว. (2561). องค์ประกอบของปัจจัยการตลาดและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองลัดมะยม. **วารสารกระแสวัฒนธรรม**. 19(36), 41-50
- ศรัญญา ตรีทศ. (2558). การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์. **วิทยานิพนธ์เทคโนโลยีการเกษตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์**.
- สุจิตราภรณ์ จุสปาโล. (2558). การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนบ้านบางเหริยงใต้ อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**. 9(1), 113-124.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ฉบับที่ 12**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก https://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422 (2564, 8 กรกฎาคม)
- Jirawongsy, N. (2016). The Impact of Storytelling on Luxury Value Perception of a Brand Goyard Case Study. **Panyapiwat Journal**. 8(12), 64-73.
- Jemsittiparsert, K., Joemsittiprasert, W. & Phonwattana, S. (2019). Mediating Role of Sustainability Capability in Determining Sustainable Supply Chain Management in Tourism Industry of Thailand. **International Journal Supply Chain Management**. 8(3), 47-58.
- Wolfe, K., & Bullen, G. (2009). **Agritourism, Your Way: A How-to Guide for Successful Agritourism Enterprises**. [Online], Available: <http://www.clemson.edu>. (2021, 12 July).
-